

Jest nejprve povšimnouti si metody Kossovy práce. Bretholz ve své studii o »Mocran et Mocran« vyšel ze starého registru této listiny. Také Koss šel touto cestou, ovšem zásahy mnohem nazpět a doplnil naše znalosti i takovými rozbory, jako jsou dorsální poznámky. To je veliké plus Kossovy práce proti Bretholzově a protože přes všechny přesvědčivé doklady leccos nám zůstává nevysvětleno a take asi už zůstane vždy nevysvětlitelné, jako proč vedle sebe se udává totéž jméno a pod.,*) musíme i Kossovy výtěžky brát jako dohad, ale proti Bretholzově kombinaci, jako dohad co nejpravděpodobnější. Hlavně však musíme — a to je výsledek z Kossovy práce nejen — odmítnouti mokrancovou listinu jako pramen pro lenní závislost Moravy na říši.

Jestliže je tedy možno odmítnouti výklad Bretholzův jako bezvýznamný, dobře poukázal Pekař ve svém referátě o práci Kossově, že vlastně tím bylo vůbec otřeseno dosavadní hledisko o poměru Moravy k říši. Zprávu o odtržení Moravy od Čech Fridrichem Barbarosou r. 1182 čerpáme jediné z kroniky Jarlochovy, nikoliv však z pramene listinného. Pekař dobře ukazuje na jiné místo v Jarlochově kronice, které vysvětluje (či dá se vysvětliti), že Konrád počínal si na Moravě jako nezávislý na knížeti pražském, že však bylo jasno, jak je toto jeho stanovisko protiprávné. Vyšlovuje se, že bude přistě možno mluvit jen podmíněně, jako na př., že není vyloučeno, že r. 1182 císař udělil Moravu Konradovi jako říšské markrabství a pod. A ještě něco: Pekař poukazuje, že ani s titulem markrabským nevíme si co počít po tomto řešení a zvláště proto, že tento titul se objevuje dříve před r. 1182. Upozorňuje, že vlastně je to nižší titul pro ty, kteří se zvali vévody moravskými a nadhazuje otázku, zda není spíše produktem závislosti na knížeti pražském. Prostě a krátce: Práce Kossova odhalila nejen vratkost domněnky Bretholzovy, nýbrž ukázala nám i nutnost zcela znovu zrevidovati otázku poměru Moravy k říši. Dobře jen, že této katastrofy se nedožil Alfred Fischel, který dovedl řešení dosavadního tak dobře využití pro své politické účely. Milosrdný Osud dal mu odejiti právě v čas minulé léto. Ča.

Prof. Roscoe Pound (Harvard University): Právní věda našeho času ve svých význačných rysech. Přeložil Dr. Jos. Schützner. Zvláštní tisk z časopisu »Právní obzor«, Bratislava, 1927. Strán 14. — Dekan harvardské univerzity, reprezentant americké metodologie právně, kterou sám nazývá inžinierskou a která se shoduje s filozofií instrumentalistickou a pragmatickou, shrnuje tu v kondenzovaných kapitolách svoje názory na postavenie a problémy dnešnej právnej vedy. Oproti analytickému hladisku právnických abstrakcií zastupuje sám hladisko funkcionálne a spoluprácu práva so všetkými ostatnými spoločenskými vedami. Z problémov, ktoré predkláda pre anglo-americké zeme je snáď najdôležitejším problém kodifikácie práva, ktorý by priniesol právnú istotu do terajšieho zmätku common law.

Ačkol'vek Pound tvorí svoje právne-filozofické názory na vedec-kom impulzu europskom, predsa jeho metóda je nová a Právny instrumentalizmus bude snáď práve tak významným hnutím, akým bol ve filozofii pragmatizmus Williama Jamesa. I-r.

*) Koss vyslovil domněnku, že tu snad šlo o nějaké Horní a Dolní Mokřany. Nebylo též nemožno mysliti na Staré a Nové. Pro tuto otázku, jejíž odpovědění by bylo velmi důležité, chybí nám historie této obce a sice dějiny nejstarší. Je možno také podotknouti, že Möckern svým tvarem poukazuje na původ slovanský a je nepochybně starou slovanskou obcí, kolonizovanou Němci, jak jsme toho v tomto kraji tolikrát svědky.